

Notícies

[Pàgina principal](#) > [Notícies](#) > [Detall](#)

- » [Barcelona Televisió](#)
- » [Servei de Premsa](#)
- » [Agenda d'activitats](#)
- » [Mitjans de comunicació](#)
- » [Cercador de notícies](#)

notícies

» [Versió per imprimir](#)
» [Enviar a un amic/ga](#)

Diagnòstic: no anem bé, però no tot està perdut
publicat el 07/10/2009 a les 13:27 h. Matilde Alsina

Amin Maalouf ha passat per Barcelona per presentar 'Un món desajustat', el resultat de cinc anys d'observació del nostre món d'avui dia. Aquesta observació del que passa al món, feta des de punts de vista climàtics, ètics, polítics i econòmics, va inquietar l'escriptor libanès establert a França perquè "veig que el món no va bé, no funciona" i en va voler fer un diagnòstic. Tot i això no ha pretès "tenir la solució. Proposo certes pistes per intentar evitar que les coses s'agreugin'.

Fa cinc anys, quan va acabar 'Orígens', Amin Maalouf va començar a preparar 'Un món desajustat', una incursió en l'assaig per a la qual es va preparar a fons a base de lectures, un període de síntesi i un altre per identificar els problemes i arribar després a la recerca de solucions.

Aquesta observació del que passa al món, feta des de punts de vista climàtics, ètics, polítics i econòmics, va inquietar l'escriptor libanès establert a França perquè "veig que el món no va bé, no funciona" i en va voler fer un diagnòstic. Tot i això no ha pretès "tenir la solució. Proposo certes pistes per intentar evitar que les coses s'agreugin", va explicar Maalouf en roda de premsa a Barcelona.

Les editores en català i castellà del llibre (La Campana i Alianza Editorial) van destacar, en la seva introducció, que tot i que sembla un llibre nascut de la necessitat de llançar un crit d'alarma, és un llibre escrit des de la serenitat i obre portes a l'esperança.

Un fet que també va voler remarcar el mateix autor quan va dir que "dono algunes raons per a l'esperança, només pistes per a aquests problemes greus i la nostra responsabilitat com a generació per millorar aquest món".

Evitar la desesperació

I és que, com va dir Maalouf, "la desesperació no porta enlloc. No estem observant el món per arribar a la conclusió que tot està perdut, sinó que cal mantenir l'esperança per a les generacions futures i per a un mateix".

En aquest sentit, a l'autor libanès l'omple d'esperança l'enlairament de països del tercer món com la Xina o l'Índia i el desenvolupament tecnològic i científic "que pot arribar a eliminar problemes clau de la humanitat des dels principis de la història com ara les epidèmies".

Evidentment, no tot són flors i violes. Encara hi ha progressos per fer, però "ara som en un moment de la història en què gairebé no hi ha països on es pugui afusellar impunement 10 opositors al govern, i fa 10 o 20 anys sí que es podia fer. Ara països dictatorials com l'Iran ja no van a buscar la gent a les seves cases per afusellar-la ni la Xina fa les purgues que feia abans", va dir Maalouf.

El malestar dels iranians

Justament l'Iran va ser un dels temes sobre els quals va

parlar l'escriptor. A preguntes dels periodistes, Maalouf va dir que hi havia malestar en la població iraniana: "No crec que el règim tingui verdadera legitimitat en la població. Hi ha una societat civil que té necessitat de llibertat, de democràcia, i suporta malament la tutela infantil a què els sotmet el règim, sobre com parlar, vestir o comportar-se. La societat iraniana és adulta i no vol aquesta tutela, en especial les dones, que la suporten pitjor que els homes".

Tot i això, va voler aclarir que, malgrat la tendència habitual a ficar tots els règims autoritaris dins del mateix sac, en el cas de l'Iran "el control de la llibertat no és tan fort com ha estat en altres països de la regió, com l'Iraq. L'Iran sempre ha tingut un nivell de llibertat d'expressió i això, per ser justos, s'ha de remarcar".

Un perill per al planeta

Segons Maalouf, "el món mai ha estat completament ajustat, mai ha funcionat com un rellotge, però utilitzo aquesta expressió perquè el món d'avui dia no pot continuar funcionant com va. Estem en un nivell d'evolució que, si no fem alguna cosa, acabarem malament".

Per argumentar-ho, va esmentar l'espectacular augment de la població, la producció i el consum i, centrant-se en qüestions climàtiques, va qualificar les emissions de CO2 com "un perill per al planeta".

L'autor, que va dir que vivíem en la societat del zàpping perquè saltem d'un problema a l'altre i oblidem de seguida l'anterior, va afirmar que "hi ha problemes que necessiten un nivell de mobilització planetari més gran que altres, però la meua por és que no es faci prou".

La crisi i la immigració

La xerrada també va donar per parlar de la crisi que ens afecta i de la necessitat de revisió dels models de gestió de la immigració.

En relació al primer punt, Maalouf va considerar la crisi també com a moral: "cal decidir, primer de tot, quina societat volem. El problema és pensar només en el benefici econòmic. Hi ha d'haver altres preocupacions que no se centrin només en els guanys".

Pel que fa al segon, va constatar que també hi ha una crisi deguda a la cohabitació de les diverses civilitzacions a Europa. "A França, per exemple, hi ha una regressió constant de la capacitat d'integrar els immigrants. Tots els models de solució per a aquesta qüestió, el francès, l'holandès, el danès, estan en crisi. Hi ha una necessitat de repensar les relacions entre els immigrants i els països d'acollida".